

Máme radi Slovensko

Kvóty ako chemoterapia

O kvótach sa tento týždeň v parlamente rozprávalo aj v súvislosti so záchranou slovenskej hudby, slovenských autorov a hudobníkov.

Už v roku 2013 som prišiel s iniciatívou, aby sme sa pokúsili zachrániť slovenskú hudbu a použili rovnaké riešenie ako zaviedli Francúzi v roku 1994 a následne viac ako desiatka členských štátov Európskej Únie. Zo susedov Poliaci aj Maďari. Prečo kvóty? Prečo sa má štát miešať do podnikania sukromných rádii?

Nuž odpoveď nie je jednoduchá, ale pokúsím sa. Kvóty sú chemoterapia, riešenie prichádzajúce až úplne nakoniec. Chemoterapia už smrteľne chorého pacienta – slovenskej hudby. V rádiách sa jej hrá menej ako 10% a predaje albumov slovenských umelcov klesajú.

Rádiá od roku 2013, keď boli vyzvané k náprave s týmto stavom neurobili nič. Čiže homeopatiká a samoliečba nezabrali a nepríjemná terapia kvót sa pretavila do zákona. A zákon hovorí, že rádiá podnikajúce na štátom vlastnených frekvenciách musia hrať 20 a následne 25% slovenskej hudby. Áno, slovenské rádiá budú hrať slovenskú hudbu.

Kritici kritizujú a ja sa pýtam, ktoré iné rádiá na svete by ju hrať mali? Nikto z týchto kritikov akoby nezapočítaval, či súčasné pravidlá fungujú správne. Asi sú šťastní, že vďaka Lady Gaga, Justinovi Bieberovi alebo Pittbulovi nemusia počúvať Desmod. Prípadne povedia: „Prepni to, keď sa ti nepáči.“ Nový zákon sa pritom týka nových talentovaných umelcov a novej tvorby.

Počas svojho života som zorganizoval desiatky koncertov mladých kapiel, ktoré úspešne hrávajú po festivaloch, puboch či kluboch a pri súčasnom systéme nemajú šancu, aby ste ich niekedy začuli zo slovenského rozhlasového „éteru“. A môžete prepínať, koľko chcete.

Je terapia kvótami účinná? Vo Francúzsku bola. Zavedenie kvót, ktoré spočiatku vyvolalo veľa otázok, malo nakoniec blahodarný vplyv na francúzsky hudobný priemysel. Predajnosť domácej francúzskej hudby stúpla až na 60 percent. V roku 2013 bolo z 20 najlepšie predávaných albumov až 17 francúzskych.

Kvóty považujem za chemoterapiu na ochranu slovenskej hudby. Vážim si slobodu, a tá vyžaduje aj rovnosť šanci a naša hudbná scéna potrebovala vyrovnať šance proti prevahe zahraničnej tvorby. Nejde o prikazy, o buzeráciu kontrolórov. Rovnosť šanci je o mladých hudobníkoch, o ktorých možno ani netušíte, že existujú, hrávajú po kluboch, festivaloch, majú tisíce fanúšikov, ale žiadny kapitál, aby sa dostali do vysielania slovenských rádii. Teraz budú mať väčšiu šancu ukázať, čo vedia.

Jozef Viskupič, poslanec OĽANO

Aké Slovensko?

Politickí dinosauri veľmi často o nás všade možne tvrdia, že nemáme víziu o tom, aké Slovensko by sme chceli z našej krajiny spraviť. Opak je však pravdou - vieme úplne presne, čo ľudia na Slovensku trápia a vieme presne, čo treba zmeniť, aby sa zo Slovenska stal rozumný a ľudský štát.

Vízia občianskeho hnutia OBYČAJNÍ ĽUDIA a nezávislé osobnosti:

Ľudské a rozumné Slovensko

Dobrá politika

- Kde** zákony tvoria ľudia, nie bábkv v rukách finančných skupín.
- Kde** politici ľudí neokradajú a nevyvyšujú sa nad svojich voličov.
- Kde** reprezentanti štátu nesú hmotnú zodpovednosť za svoje činy.
- Kde** politici nekladú prekážky ľuďom v priamej správe vecí verejných.

Dobrý štát

- Kde** úrady a ľudia sú rovnocennými partnermi.
- Kde** viac už nerobíme dlhy na úkor svojich detí a vnúcat.
- Kde** štát spravuje len to, čo dokáže lepšie ako ľudia sami.
- Kde** každá národnosť má rovnaké možnosti na svoj rozvoj.
- Kde** úrady vedú najlepší z nich, nie politicky dosadené figúrky.
- Kde** polícia, prokuratúra a súdy sú od politiky dokonale nezávislé.
- Kde** odborný personál úradov chránime pred politickými čistkami.
- Kde** informácie sú voľne prístupné a nemusíme sa ich doprosovať.
- Kde** nákupy štátu nezávisia len od ceny, ale aj úžitku pre spoločnosť.
- Kde** cieľom je rovnomerný rozvoj celého štátu, nie len vybraných častí.

Dobrý život

- Kde** občiansky aktivizmus je vítaný a podporovaný.
- Kde** nekradnúť, platiť dane a čestne žiť je normálne.
- Kde** si vážime a chránime občiansku statočnosť ľudí.
- Kde** podvodníci a špekulanti nie sú zákonom chránení.
- Kde** školy učia deti žiť a myslieť, nie len odpovedať na otázky.
- Kde** pomáhame snaživým a chránime bezmocných a slabších.
- Kde** domôcť sa práva netrvá veky a pravda nezáleží od majetkov.
- Kde** zdravie je prioritou a chorý nemusí uplacať a zhŕňať známosti.
- Kde** rozvíjame talenty všetkých detí, aj tých z chudobnejších rodín.
- Kde** každej rodine, aj tej neúplnej, venujeme pozornosť a podporu.
- Kde** kultúra začína v rodine, pokračuje v škole a nekončí v divadle.
- Kde** veda, výskum a inovácie sú potenciálom rozvoja, nie na príťaž.
- Kde** nežijeme v strachu o život, majetok a políciu môžeme dôverovať.
- Kde** chránime a rozvíjame naše hodnoty, prírodné a kultúrne dedičstvo.

Dobrá práca

- Kde** živnostníkov si vážime za to, že sa živia sami.
- Kde** malí v podnikaní majú rovnakú podporu ako veľkí.
- Kde** polia neležia ladom, kým tisíce ľudí nemajú roky práce.
- Kde** podnikat' a dávať prácu iným je hodné obdivu a pomoci.
- Kde** podporujeme vznik pracovných miest tam, kde ľudia žijú.
- Kde** mzda i dôchodok za prácu je vždy viac ako za ničnerobenie.
- Kde** v osadách sú cieľom pracujúci ľudia, nie ďalší poberatelia dávok.

Slovensko, kde sa budeme cítiť dobre ako doma.

Fico a podvedení BMG

Zákon o čiastočnom odškodnení poškodených ľudí v nebankovkách je opäť v parlamente.

Pišem aj v mene Združenia poškodených občanov (ZPO) a všetkých občanov SR, ktorí kvôli tomu, že vláda SR nezastavila včas fungovanie nebankových subjektov, prišli o svoje celoživotné úspory – ide pôvodne o cca 300 tisíc občanov a ich rodín.

Pod túto megakauzu sa najskôr podpísala vláda Mikuláša Dzurindu, ktorá nechala nebankovky bez povšimnutia fungovať od roku 1998 do roku 2002, pričom reklama bola vysielaná aj v STV - vo verejnoprávnej televízii až kým sa 4. februára 2002 sa zamkli dvere všetkých pobočiek BMG na Slovensku a ľuďom ostali oči pre plač.

Ale štát za tie roky zbral od nebankoviek do štátnej kasy na daniach 7 miliárd korún, čiže 230 miliónov eur! Len verejnoprávne médiá zarobili na propagácii tohto podnikania 250 miliónov korún (viac ako 8 mil. eur). Tieto ukradnuté peniaze chudákovi ľuďom politikov netrápia. Len si nad tým roky umývajú ruky, vraj za nič nemôžu. Ja sa však spolu s poškodenými občanmi pýtam: Keď štát zbral peniaze „z trestnej činnosti“, prečo tiež nenesie zodpovednosť? Aj súdy túto kauzu zamätajú roky pod koberec... Prečo asi? Čoho alebo koho sa boja?

Zákon o čiastočnom odškodnení bol predložený v Národnej rade už viackrát, dva razy prešiel aj do druhého čítania. Keď vznikala strana Smer-SD, Robert Fico vyhlásil a pravidelne hovorieval aj v mene svojej strany, že je potrebné týchto občanov čiastočne odškodniť. V roku 2006 prišlo jeho do neba volajúce klamstvo, ktoré podľa mňa výrazne ovplyvnilo aj výsledky volieb. Smer totiž ľudí pred voľbami opäť balamutil odškodnením. Ale keď ho ľudia – vo viere, že dodrží svoje slovo – zvolili, pán Fico sa dostal k moci a na svoj sľub a nesplnenú starú domácu úlohu sa vykaštal. Vo svojej druhej vláde to už Fico nedal do programového vyhlásenia vôbec... Prečo asi?

Pochopenie našli ľudia zo Združenia poškodených občanov na našom poslanceckom klube hnutia OBYČAJNÍ ĽUDIA a nezávislé osobnosti (OĽANO). Po niekoľkých mesiacoch sa na konci roka 2014 zrodil kvalitne vypracovaný návrh zákona o odškodnení. Združenie poškodených samozrejme oslovilo aj stranu Smer, ale tam už tentoraz ani len náznak ochoty pomôcť nenašli... V decembri 2014 teda Smeráci zahlasovali proti nášmu zákonu o odškodnení, rovnako ako v roku 2010. Prečo asi?

Nevzdávame sa. A dávame vedieť tým státisícim poškodeným občanom a ich rodinám po celom Slovensku, že ZÁKON je opäť predložený.

Rozhodne sa o ňom týchto dňoch na práve prebiehajúcej schôdzi parlamentu, má číslo 144. S veľkou pozornosťou budem sledovať, ako sa teraz k návrhu postaví vláda a poslanci za Smer, ktorí v minulosti vždy deklarovali, že sú za čiastočné odškodnenie. A tvrdím, že by to mal byť práve minister vládnej strany Smer, kto by mal takýto zákon predkladať ako svoju nesplnenú starú úlohu, a nie ja - opozičný poslanec Martin Fecko z OĽANO!

Samozrejme, kľúčové sú zdroje, z ktorých treba odškodnenie realizovať. Škoda, že vtedajší lídri štátu nepristúpili zodpovedne k spomínaným 230 miliónom eur na daniach, keďže tieto finančné prostriedky sa stali príjmovou zložkou štátneho rozpočtu a mali sa odložiť na prípadné odškodnenie klientov nebankových subjektov. Aj tak však náš štát dokáže zdroje nájsť, tak ako ich našiel pri vlakoch zadarmo... Napríklad minister vnútra Kaliňák tvrdil, že reforma verejnej správy ESO ušetrí do konca tohto volebného obdobia ešte viac ako pôvodne avizovaných 700 miliónov eur. ESO je v plnej prevádzke, zdroje pre štát teda isto priniesol.

Podľa nášho návrhu zákona je odškodnenie klientov nebankových subjektov čiastočné a obmedzené, výška čiastočného odškodnenia nie je bezbrehá. Najvyšší možný podiel, ktorý sa odškodňuje, je 33 tisíc eur a najvyššia možná čiastka odškodnenia z tohto podielu je 13 200 eur pri predpokladanom počte asi 50 tisíc ľudí, ktorých by sa mohla táto zákonná úprava týkať. Celkovo bude potrebná čiastka 120 mil. eur.

Blíži sa deň PRAVDY a poškodení občania očakávajú, že ich štát vráti na palubu. Veď je množstvo dôkazov, argumentov, paragrafov, či zákonov, ktoré hovoria v prospech poškodených. Chvilkové upozornenie občanov v tom čase nestačilo. Potrebné bolo konať. Slovenská republika pomáha aj migrantom. Mala by podporiť aj obyčajného slovenského občana, ktorého do roku 2002 vlastný štát neochránil.

Martin Fecko, (OĽANO) poslanec OBYČAJNÍ ĽUDIA a nezávislé osobnosti

ZLO
ZVÍŤAZÍ,
LEN AK
DOBRÍ
ĽUDIA
NEUROBIA
NIČ.

OĽANO

OBYČAJNÍ ĽUDIA

a nezávislé osobnosti